

YELLOW SISTERS: Singalana

07.03.

Indies Scope Records (51:35)



Možnost recenzovat čistě vokální desku, navíc domácí provenience, nepřichází zrovna každý den. Jak ale k takové recenzi přistoupit, když se podobná hudba obvykle vzpírá jakýmkoli žánrovým hranicím a už vůbec na ni nelze uplatňovat běžná kritéria používaná při hodnocení popu.

Abychom si rozuměli: debutové album dívčí čtveřice Yellow Sisters není žádným obtížně poslouchatelným dílem zkoumajícím možnosti lidského hlasu po vzoru takové Diamandy Galás, spíš má blíže k vokálnímu žonglování Bobbyho McFerrina. Maximálně přitom využívá početní převahy „sester“, ať už jde o různé souzvuky, proplétající se hlasové linky a podobně. Kromě v úvodu recenze zmiňované nadžánrovosti – jazz, klasika i populární hudba jsou na desce Singalana skutečně jedním – působí nesmírně osvěžujícím dojmem kontrast mezi technicky dokonalým zpěvem dívek a neakademicky hravým přístupem k aranžím jednotlivých skladeb. Dočkáme se tak i beatboxu (hostující Jesus v Revolution) či nejrůznějších imitací přírodních zvuků (vítr ve stejnojmenné skladbě, čmelák nebo jiný okřídlený hmyz v Bzum).

Výhrady lze mít snad jen k poněkud slabší angličtině, která se na desce přirozeně střídá s češtinou, skutečnou i „fiktivní“ svahilštinou a v jednom případě i francouzštinou. Celkový dojem z desky je ale natolik pozitivní, že se podobné námitky jeví celkem nepatříčně.

Zlatý hřeb: *Vítr*

Zní to jako: snad jen ten Bobby McFerrin

Body: ***** * 6 ze 7

(hodnocení muzikus.cz)

Autor: [Martin Zoul](#)